222. številka. Ljubljana, v petek 28. septembra. XXVII. leto, 1894.

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejeman za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld. za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poštnina znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravništvo je na Kongresnem trgu št. 12.

Upravništvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Slovenska zmaga na Koroškem.

Naša pričakovanja glede izida nadomestne deželnozborske volitve v kmetijskih občinah okraja Kotiče-Sv. Mohor-Trbiž-Podklošter so se v polni meri izpolnila. Pri včeraj zvršivši se volitvi je dobil kandidat združenih Slovencev in nemških konservativcev Ivan Huber 54 glasov, kandidat združenih nemških nacijonalcev in levičarjev, Berger, katerega je z vso svojo silo podpiral nemški „bauernbund" pa samo 26 glasov.

Neumorna delavnost slovenskih rodoljubov v zvezi z nemškimi konservativci je pri tej volitvi dosegla sijajnejši uspeh, kakor smo se ga nadejali, uspeh, ki je nadkrilil vsa naša pričakovanja, zakaj večina, s katero je zmagal slovensko-konservativni kandidat Huber, je uprav velikanska in nedvoumen dokaz, da sta nemško-nacijonalna in levičarska stranka v tem okraju popolnoma odgospodarili.

Pred volitvijo volilnih mož smo bili v strahu za končni izid. Sodili smo, da je pri državnozborski volitvi zmagal konservativno-slovenski kandidat največ zategadelj, ker levičarji in nacijonalci niso postopali v najlepši slogi in zlasti ker je levičarski „bauernbund", ki je doslej še vedno in sicer prav v slovenskih krajih imel mnogo veljave in uplive, držal roke križem in se ni postavil s potrebno unemo v volilni boj za nacijonalnega kandidata. Ko pa so levičarji pod vodstvom posl. Ghona na shodu v Beljaku brezpogojno kapitulovali pred nacijonalci in se z vso energijo podali v boj za nacijonalnega kandidata, ko je tudi levičarski „bauernbund" razvil svojo zastavo in jel delovati za nacijonalce, tedaj nas je prešinila zona, da združeni Slovenci in konservativci ne bodo v stanu, obraniti se napadov od vladnega aparata z vso požrtvovalnostjo podpiranih nasprotnikov.

Zgodilo se je pa drugače. Konservativni kandidat je vzlic vsemu prizadevanju nasprotnikov zmagal z dosti večjo večino, kakor se je računalo in — kar je posebno karakteristično in za slovensko stvar na Koroškem največje važnosti — dobil je celo več slovenskih kakor nemških glasov. To dokazuje, da se je slovensko prebivalstvo v tem okraju skoro popolnoma oprostilo nemškega varuštva in se oklenilo slovenskega programa. Slovenski volilni možje niso bili voljeni samo na podlagi verskega in gospodarskega programa, kateri je Slovencem in konservativcem jeden in isti, ampak tudi na podlagi narodnega programa in zato imajo vso pravico tirjati, da zastopa novi poslanec tudi njih narodnostne zahteve, kakor smo to že obširneje razložili pred kratkim.

S tem je — četudi povsem na kratko — označen pomen te volitve za našo slovensko stvar na Koroškem in lahko bi odložili pero, če bi nam sinoči priobčena brzojavka ne naznanila, da so bili slovenski volilci, zbrani na shodu v Šmoborju, s kamni napadeni.

Kamen je torej „ultima ratio" naših nasprotnikov! Kjer s pritiskom, obljubami in z lokavostjo ter prevaro ničesar ne dosežejo, tam hočejo s kruto silo poteptati slovenstvo. S kamnom v roki se bore koroški Nemci zoper probujajoče se Slovence, s kamnom se zoperstavljajo njih zakonitim tirjatvam, kamen je tista moč, katera na Koroškem vzdržuje toli hvalisani — „mir". In, ali naj se s kamnom uresniči, kar je pel c. kr. okr. šolski nadzornik za šmoborski okraj Hugon Moro: „Vernichtung muss ihm werden, — dem Drachenwurm, der wieder'um wachsen will, — Zermalmen muss der Kärntner ihn, das merket — Zermalmen, ja, ehvor er gross geworden"?!

Za časa zadnjih deželnozborskih volitev se je Podkloštrom primerila krvava nesreča. Nemci so v neki gostilni zbrane slovenske volilce na nečuven način izzivali. Nastal je prepir in pretep, pri katerem je bil neki nemški volilec zaboden. Kakor lačne zveri oglojeno kost, tako je takrat nemško časopisje napadlo voditelja koroških Slovencev poslanca Einspielerja in da bi kompromitevali slovensko narodno gibanje, so mu očitali, da je moralni prouzročitelj tega umora. In deloma se je ta perfidni manever posrečil, sosebno ker se ni moglo dognati, kdo je bil morilec, dasi so vse okolnosti kazale na to, da je bil dotičnik Nemec.

In kakor takrat Podkloštrom, tako so sedaj tudi v Šmohorju nahujskani Nemci napadli krotke, ponižnosti vajene Slovence, je napadli v očitni namen, da bi prouzročili kak pretep, kako nesrečo, da bi zbegali slovenske volilce in da tako zagotové zmago svojemu kandidatu. Ob pol deseti uri zvečer je nekdo vrgel kakor pest debel kamen v sobano in da ni predsedujoči dekan takoj hitel k okrajnemu glavarju in izposloval, da so orožniki patrolirali, kdo ve, kaj bi se bilo še zgodilo. Kdor je čital zadnji čas nemške liste, polnih izbruhov kipeče strasti, tistih vse meje dopustnosti prestopajočih sovražnih napadov na Slovence, izzivanja in hujskanja, temu je tudi jasno, da je napad v Šmoborju bil namenoma in premišljeno uprizorjen.

Na srečo se ni zgodilo nič zlega. Volitev se je mirno zvršila, ta epizoda pa ostane koroškim Slovencem v spominu kot znak, da se bore nasprotniki zoper nas v znamenji — kamna.

Avstrijska delegacija.

Včeraj se je zopet sešel proračunski odsek avstrijske delegacije.

Odsek je najprej odobril poročilo delegata Dumbe o proračunu ministerstva unanjih del. V tem poročilu se povdarja, da so Kalnokyeva pojasnila glede razmerja mej našo monarhijo in drugimi državami popolnila pomirljivi utis, kateri je naredil prestolni nagovor. Z zadoščenjem je vzel odsek na znanje potrdilo, da je trozveza podloga unanje politike, zlasti ker se mirovne tendence te zveze vedno splošneje priznavajo. Nezaupnost proti tej zvezi gineva in vsled tega se je tudi zboljšalo razmerje mej monarhijo in drugimi državami, ki niso v tej zvezi. Porok dobrim odnošajem z Rusijo je miroljubnost našega in ruskega vladarja. Dokaz, da se je razmerje zboljšalo, je trgovinska pogodba. Prijateljsko razmerje mej monarhijo in drugimi državami jamči, da dogodbe na Balkanu ne prouzročé političkih komplikacij, temveč, ker so posledica lokalnih razmer. Srbija se trudi, da postopa napram naši monarhiji korektno, pa tudi glede Bolgarske je pričakovati, da se ničemur ne odreče, kar si je zadnja leta pridobila, zlasti ne samostalnosti. Prijateljsko razmerje mej monarhijo in Rumunsko se je v zadnjih letih utrdilo. Rumunska vlada bo

LISTEK.

Lady Hilda.

(Roman, angleški spisala Quida.)

VII.

(Dalje)

— Gospa, moji nazori so morda že jako zastareli, ali vender se usojam izpovedati, da bi nihče ne smel iti kot gost k tistemu, katerega neče videti kot gosta v svoji hiši. Morda sodim krivo.

— Gotovo, da sodite krivo. Sicer pa za to ne gre, odgovori Olga, ki ni mogla trpeti nikogar, kdor ni ž njo soglašal. Joshua R. Postiche niti ne sanja o tem, da ga pozoveta na lov na prepelice. Vse, kar želi, je to, da vas vidi v svoji hiši, kako pijete njegov šampanjec.

V človeški družbi plava vse polno takih Postichov, ki imajo slabost, zabavati pristno gospodo. Ni jim mari za to, da se jim smejemo in rogamo, samo da imajo na mizi v svojih salonih naše karte. S to karto je plačan naš dolg.

— To se pravi: plačan je dolg z našim imenom, ki bi imelo izraževati vso čast, vse poštenje in spoštovanje samega sebe, z imenom, katero smo podedovali in katero moramo varovati zaradi nas samih in zaradi naših potomcev.

— Oh, mon Dieu, quel grand serieux, vzklikne kneginja nepotrpežljivo. A seveda, če ste s Hildo dogovorjeni, vas celo ne bo spreobrniti. Kaj praviš ti, Hilda? Ali ni hudoben? Samo tja mu je iti, se pokloniti gospe Postiche in ostati dvajset minut na plesu in še tega neče storiti. Ko bi on šel, šli bi vsi.

— Mislim, M. della Rocca ima prav, da tega ne stori, odgovori lady Hilda. Kako se more kdo potegovati za tega Postichea, mi je neumevno.

— Rum in sladkor prodaja ta poštenjak, mrmra don Karlo.

— Saj nam nič mar, kaj prodaja, se oglasi lady Featherleigh. Saj nimamo ž njim nič opraviti, le na njegov ples mislimo priti. Tako govorite, kakor da hoče kdo tega človeka povabiti na obed.

— Slišala sem, da je bil vpeljan v klub, ali je to res, vpraša Olga don Karla.

— Da, Krunensberg ga je vpeljal, odgovori don Karlo, a Bog ve, da ga hitro zopet spravimo na cesto.

— Ali on je Krunensbergu posodil precejšnjo svoto, pravijo, da dva milijona frankov, omeni Featherleigh.

— Ah, moja draga, na pol sem mrtva — vzklikne v tem hipu v sobo vstopivša madame Mila in vrže rokovice na jedno stran in solnčnik ter robec na drugo, Maurice des Gommeux pa je vse to pobiral.

— Na pol sem mrtva. Kaj takega še nisem doživela. Jaz, ki sovražim prizore in s svojim Spiridijonom še nisem ne jednega doživela, moram kaj takega učakati. Ali Vam je Olga povedala? To je grozno, brezobzirno, da bi skočila iz kože. In to se mi zgodi sedaj, ko sem napravila vse, kar je le mogoče za to zavetišče in se polovico uloge že na pamet naučila. Vsega je kriv ta Krunensberg in pa ta pritlikava žaba, ta Blanche, od katere bi kaj takega ne bila nikdar pričakovala. Ta nesrečni Krunensberg je zaslužil, da se ustreli. On je nahujskal Nino zoper „Muscadins", to pa vse, da mene draži. Jaz ne igram, des Gommeux tudi ne. Ah, evo St. Louisa! Ne, vojvoda, vse je zaman. Ako hočete, da se igra ta stara smešna igra Mussetova, ako hočete, da nastopi Blanche, ne boste mene imeli. S to Nino še govoriti nečem več.

St. Louis odloži klobuk. Gledal je srdito izpod nagubančenega čela.

— Ali, oprostite gospa, kar ste zdaj govorili, je uprav grozno.

gotovo skrbela, da zoper red in mir v Ogerski naperjene agitacije ne prestopijo dopustne meje. Ministrova izvajanja so podala odseku jasno sliko o splošnem položaju in ga prepričala, da se vodstvo unanjih del ni maknilo s poti, katero hodi že več kakor deset let in ki je primerno miroljubnim tendencam vladarjevim. Tem mirovnim smotrom primerno je postopanje ministrovo napram tistim vladam, kjer se v strankarskih bojih ne varujejo vedno dopustne meje. Z dostojno resnobo, primerno moči naše monarhije in s tisto dobrohotnostjo, katero je z ozirom na posebne razmere v teh deželah imeti, pospešuje minister samostojnost in prospevanje teh dežel. Za to izreka odsek ministru neomajljivo zaupanje.

To poročilo je odsek z vsemi proti jednemu glasu odobril in potem začel razpravljati o proračunu vojnega ministerstva.

Poročevalec grof Badeni vpraša ministra, če bo z zneskom 10 milijonov goldinarjev mogel izvršiti tisto popolnitev vojske, katero je napovedal.

Vojni minister Krieghammer pravi: Predloženi proračun kaže, da sem se glede popolnitve vojske povsem oklenil načrta, kateri je delegacija pred dvema letoma odobrila. Uverjen sem, da jedino prava pot je sukcesivno popolnjevanje in razdelitev novih troškov na več let. Urejene finance so tudi za vojno silo monarhije prvi pogoj.

Poročevalec grof Badeni pričakuje, da se ne bodo prekoračile določene svote tembolj, ker se ni črtal znesek 500 000 gld., dasi so se cene naturalij znižale. Ministerstvo se ozira kolikor more na prvotne producente in je zadnja leta uredila 600 prejemališč. Tudi število producentov-dajateljev za moko, oves, seno itd. se je pomnožilo. Tudi malim obrtovalcem se dajejo naročila, ali več kakor 25 odstotkov vseh dotičnih potrebščin se ne more več naročiti malim obrtovalcem. Željo, katero je delegacija opetovano izrekla glede zboljšanja vojaške hrane, odobrava tudi vojna uprava in zato je pričakovati, da kmalu kaj stori v tem oziru.

Delegat dr. Pacak je dokazoval, da sedanji položaj kmetov in obrtovalcev nikakor ni tak, da bi se smeli troški za vojsko še pomnožiti. Teh troškov je kriva trozveza. Izredni proračun ima sedaj že povsem značaj rednega proračuna, zato je nujno potrebno, da obrazloži minister natančno vse svoje načrte. Njegov prednik je bil izjavil, da je v popolnitev vojske treba okroglih 100 milijonov gld. Ta svota je že dovoljena, umestno je torej vprašanje, če smo gotovi? Govornik razpravlja o narodnostnih razmerah v vojski in vpraša, kak uspeh je imel prejšnjega vojnega ministra ukaz glede trpinčenja vojakov. Le če se vojaki ne bodo trpinčili, bodo v vojski prestali pogosti samomori. Govornik se bavi potem z justico, zahteva, naj se odpravijo barbarske disciplinarne kazni, in izjavi končno, da bo glasoval zoper proračun, a ne vsled nasprotstva proti vojski, ampak iz političnih razlogov.

Po daljši specijalni debati se je redni proračun brez premembe odobril.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 28. septembra.

Poljski ideal.

Bismarckovi govori zoper Poljake so provocirali poljsko časopisje in prouzročili jako važno izjavo glede končnih smotrov vse poljske politike. O tej izjavi se bo gotovo še večkrat govorilo. Storila jo je „Gazeta Narodowa“, povsem resen in jako ugleden list. Ta časnik pravi: „Bismarck je govoril o raznih eventuvalnostih glede parcijelne obnovitve Poljske, ki bi bila obrana pred Rusijo in seveda mu ni ugajal nobeden teh projektov. Ker pa narodna politika Poljakov v kolikor je poljska, ni imela nikdar, ne prej ne sedaj, in tudi ne more imeti drugega končnega smotra, nego obnovitev Poljakom historično pristoječe eksistence, tako je primerno, da se s poljske strani odgovori, kako je lojalnost Gališke napram Avstriji, lojalnost Stablewskega in Kosćielskega napram Pruski zjediniti s principijelnim glavnim teženjem narodno-poljske politike. Uverjeni smo, da je v interesu Poljakov in da zahteva dostojanstvo narodovo, da se na to vprašanje odločno in nedvoumno odgovori. Samo tak odgovor zamore naše nasprotnike prisiliti k molčanju, tiste, ki nam očitajo, da politika poljskih parlamentarnih zastopnikov na Dunaji in v Berlinu ni odkritosrčna. Ta politika pa je povsem odkritosrčna in brez laži ali licemerstva. Zvesto stoječ na podstavi zapadne civilizacije kot historična individualnost, stojimo vedno v tistem taboru, ki se bori za ideale zapadne civilizacije, za red in pravo in za svobodomiselni napredek. Sodimo, da trozveza nima drugega končnega namena, kakor varstvo civilizacije in napredka, kar so v odločilnih trenotkih naši reprezentantje na Dunaji in v Berolinu na nedvoumen način izrazili. Tudi upanja še nismo izgubili, da pride čas, ko bo po trozvezi reprezentovana politika zahtevala, pomoči poljskemu narodu k samostojni ulogi v obrano zapadne civilizacije proti naskoku z vzhoda in zato se držimo zvesto trozveze in v trozvezi združenih držav, ker iščemo pri njih varstva naše narodne eksistence v veri, da bo historična potreba prav te države v primernem trenotku in na primeren način napotila popolnoma izkoristiti življensko moč poljskega naroda, kateri se je toliko časa vsled malodušnih političnih sistemov in na škodo civilizacije, pravice in reda k tlom pritiskal. To je na kratko pojasnilo glede poljske lojalnosti napram Avstriji in Pruski in glede garancije, da je ta lojalnost odkritosrčna in resnična.

Permanentni odsekt.

Permanentni justični odsek je včeraj dognal razpravo v drugem in v tretjem delu jurisdikcijske norme, permanentni davčni odsek pa je nadaljeval razpravo o splošnih določbah in rešil paragrafe glede pregledovanja trgovskih knjig.

Disciplinirana profesorja.

Pred nekaterimi dnevi je vlada premestila dva italijanska profesorja v Zadru, Brunellija in Tilgnerja, na drugi mesti, jednega v Koper, jednega v Pulj. Rečena profesorja nista prosila za to premeščenje, vlada ju je prestavila, ker ni bila zadovoljna z njiju političnim delovanjem. Brunelli in Tilgner sta bila namreč člana Zadarskega občinskega sveta oziroma ondotnega mestnega šolskega sveta. Bila sta odločna pristaša italijanske in huda nasprotnika hrvatske stranke, ali vzlic temu obsoja hrvatsko časopisje z vso odločnostjo njiju disciplniranje. V občinskem svetu in v mestnem šolskem svetu nista bila kot c. kr. uradnika ampak kot zaupna moža prebivalstva. Kot profesorja nista ničesar zakrivila, kar bi bil povod premeščenju, ni torej dvoma, da ju je vlada disciplinirala radi njiju političnega delovanja.

Minister Hieronymi odstopi.

Ogerski minister notranjih del, Hieronymi, se je sprl s Kolomanom Tiszo ne samo zaradi rumunskega vprašanja, nego tudi zaradi podržavljenja uprave. Pravosodni minister Szilagy podpira Tiszo in vsled tega hoče Hieronymi odstopiti. Da bi mu ne bilo trpeti pomanjkanja, mu je namenjeno mesto ravnatelja bodoče ogerske parobrodne družbe.

Vnanje države.

Reakcija v Nemčiji.

Ko so se začela anarhistična zločinstva nenavadno množiti, sta tako Francija kakor Italija skušali doseči mejnarodni dogovor zoper anarhiste, a ker Angleška ni o tem nič hotela slišati, se je stvar opustila. Nemčiji sicer anarhisti ne delajo nikakih skrbij, pač pa socijalisti in ko je nemška vlada videla, da si pomagata Francija in Italija z reakcijonarnimi zakoni, lotila se je tudi ona sedanje svobode in jo misli pristriči. Vlada je že izdelala dva zakona, s katerima se bo svobodno zborovanje in osnovanje društev tako utesnilo, da še svobode ne bo nič ostalo, vrh tega pa bo poostrila kaz. zakona določbe, da pritisne na socijaliste.

Kitajsko- japonska vojna.

Reuterjev „Office“ javlja iz Shanghaja, torej iz kitajskega vira, da je japonska vojska naskočila kitajsko pri mestih Andžu in Vidžu, da pa se je po več ur trajajočem boju morala Kitajcem umakniti. Potrjena ta vest še ni.

Domače stvari.

— (Volilski shod.) Državni in dež. posl. Robič in dež. posl. dr. Radey sta za nedeljo dne 7. oktobra sklicala volilski shod v Slovensko Bistrico. Shod se bo vršil v gostilniških prostorih g. Petra Novaka.

— (Neverjetno, a vender resnično!) Pod tem zaglavjem piše „Edinost“ glede pozdrava dež. glavarja Detele, poslanega udeležnikom slavnostne otvoritve nemške šole v Beli peči: „Da je na to slavnost došlo raznih zidarjev nemškega mostu do Adrije, to se ume ob sebi. Nikakor pa ni tako umevno samo ob sebi, da sta na slavnost doposlala svoje pozdrave tudi dež. predsednik Kranjski, baron Hein, in pa dež. glavar Kranjski, slavni Oton Detela. To ni nikakor umevno samo ob sebi — celo nenaravno je —, vendar pa se nismo začudili ni najmanje temu koraku slavnega Otona, saj vemo, da mož si ne more kaj, da ne bi tu pa tam razkril svojega — „nemškutarskega srca!“ Zato niti nismo zabeležili tega najnovejšega čina slavnega Otona. Ker pa zatrja danes nam došla „Politika“, da se jej vest o brzojavki deželnega glavarja kranjskega na šulvereinsko slavnost zdi vendar preneverjetna, moramo že poučiti našo ljubo Praško tovarišico, da je na Kranjskem dandanes vse mogoče; tudi ono, kar je še tako neverojetno. Gospod Detela in družba so zašli na visečo ravan, na kateri ni miru ni odmora: drveti morajo že po fizičnem zakonu nizdolu raz višino narodne značajnosti v dolino, kjer praznujejo svoje orgije narodni mlačneži in plešejo svoj divji ples rod naš sovražeči germanizatorji. Gospod Oton nas ne briga dalje (naj gre le tja, kamor ga vleče srce!), toda do stranke, ki je svojedobno tega gospoda dvignila na svoj ščit in ga slednjič posadila na kurulski stol, do te stranke moramo danes vendar staviti resno vprašanje: ali dopuščata slovensko poštenje in narodna značajnost, da bi katera si bodi slovenska stranka mogla premišljati le jeden sam trenotek o tem, ali naj se loči od moža, ki ne le ne pozna narodne odločnosti, ampak ki ne pozna najnavadnejšega — takta. Da ima g. Oton Detela kot glavar slovenske dežele Kranjske le mrvico pojma o tem, kar zahteva takt, gotovo ne bi pošiljal svojih brzojavk na šulvereinske slavnosti. Ta brzojavka je izvestno hud tobak, a ta tobak je vzrasel na koalicijski njivi; slovenska javnost pa naj si izcrpi morálo in pouk iz tega dogodka. Čas bi bil res!“

— (Osobne vesti.) Gosp. dr. Št. Divjak, okrožni zdravnik v Prevojah, je imenovan od dež. odbora kranjskega za hišnega zdravnika v blaznici na Studenci, dr. K. Pamer, c. kr. fregatni zdravnik v Pulju, pa za okrožnega zdravnika v Črnomlju. — Učitelj na nemški deški šoli v Trstu in okrajni šolski nadzornik v Sežani g. Davorin Sinkovič je imenovan začasnim učiteljem na nižji gimnaziji Ljubljanski na mesto prof. Jos. Hubada.

— (Slovensko gledališče.) Včerajšnjo otvoritev nove sezone, osobito pa premijero, smo pričakovali s podvojeno napetostjo; saj nam je šlo za to, ali obvelja naš poskus: poiskati si nadomestila za

---

— Žene storé vedno tako, kadar so jezne, odgovori lady Hilda. Kaj vidim, tudi vi se jezite! Mislila sem, da Vas nič na svetu ne more vznemirjati.

Potolažite se, dragi moji St. Louis, potolažite se z onim Molérovim izrekom, da pet šest batin mej ljubečimi se ljudmi samo oživlja prijateljstvo. Mila, Nina in Blanche poljubovale se bodo jutri, kajti kaj bi bilo drugače od velike kadrilje, s katero se bode drugo nedeljo otvoril ples pri Rubleskovih?

— Jaz nobene od njih več niti ne pogledam, nikoli, se odreže Mila še zmerom jezna. Kar se kadrilje dostaje, naj delajo Rubleskovi, kar jim drago.

Ta Krunensberg je Nino vso pokvaril; nisem še videla, da je katero ženo mož tako pokvaril. Ali to ne bode dolgo trajalo. — Apropos! Ste li slišali, da smo dobili ukor od prefekture, ker smo preteklo noč igrali v kavarni baccarat — češ, da ta igra v mestu ni dovoljena. Ta je lepa!

— Dokler država loterijo drži, prav dosledno, pravi lady Hilda.

— Vsaka igra je proti zakonu, izpregovori don Karlo.

— Vsi zapustimo Florenco, vzklikne madame Mila. Da ne bi smela v svoji sobi delati, kar mi se poljubi! Ta je lepa! Jedina je še ta, igrati bomo hodili k Rubleskovim, njemu se ne bodo upali poslati opomina. Kaj ves ta hrup koristi, vsakdo igra, vsak bi rad zmerom igral. Dobro, igral bodem nocoj baccarat v tem hotelu, ker je bil prefekt tako grozen in je to isto storil. Vi vsi pojdete ta večer z menoj po obedu pri Rubleskovih tja. Obljubite!

— Naravno, pravi kneginja Olga.

— Naravno, pravi lady Featherleigh.

— Naravno, mrmrali so vsi.

— Pa če pandurji pridejo?

— Streljali bodemo nanje!

— Ne, dali jim bodemo šampanjca — to sredstvo je sigurneje in bolj človeško.

— Želela bi, da pride sam prefekt, povedala bi mu svoje mnenje, pristavi Mme. Mila. Nepristojen je ta človek! pa vse kraljevske visokosti v Evropi pribajajo zgolj zaradi igre, da v tem mestu prezimujejo. On mora to vedeti.

— Moja draga Mila, kaj se zato toliko togotiš, ji reče lady Hilda. Pošlji desettisoč frankov za dobrodelne namene, potem lahko igraš v kavarnah, kolikor ti drago!

— Gospa, čast mi je posloviti se, mrmra della Rocca, poklonivši se globoko pred njo. (Dalje prih.)

zapustivša nas dioskura pri slovanskih bratih. Govorimo kar naravnost: včeraj je bilo zlasti novopridobljenim močem, dvema Hrvatoma (g. Freudenreich-Veselić u in g. Anić u) in jednemu Čehu (g. Inemannu) prebiti tako rekoč svoj vzprejemni izpit. In da izrečemo svojo splošno sodbo tudi kar naravnost, zvršil se je ta vzprejem prav dobro. — Priznati moramo, da nas je skoro obšla nekaka zona, ko smo čitali včerajšnje prem jêre naslov: Ludvik XI, žaloigra v petih dejanjih. Francoski spisal Casimir Delavigne. Žaloigra! in pa še povrhu žaloigra one vrste, ki ne daje hkrati mnogim igralskim silam priložnosti, odlikovati se s patosom in deklamacijo, ampak one vrste, v kateri se skoro vse zanimanje suče okolo jedne glavne osebe (Ludvik XI) in ta glavna oseba je nekak psihološki problem, katerega skuša pesnik razrešiti; in to psihološko razrešitev mora pred občinstvom pogoditi predstavljatelj te neizmerno težke naloge. Gosp. Freudenreich Veselić je je zvrševal mojsterski, bodisi v maski, bodisi v kretanju. Z napetim zanimanjem smo sledili njegovemu prikazovanju vidnega telesnega propadanja kraljevega, ki je v tako ostrem nasprotju z njegovo uprav demonsko duševno energijo. Čudili smo se mu tembolj, ker nam je znano, da je v svoji dosedanji karijeri v Zagrebu deloval največ v veselostnih ulogah. Po včerajšnjem vspehu pa mu lahko prorokujemo, da bode tudi kot predstavljalec težkih značajev jako srečen. Ako mu smemo kaj svetovati glede včerajšnje uloge, bi bilo jedino to, da malce ublaži semtertje drastiko v svoji igri, katera s tem izvestno še pridobi. — Tudi g. Anić (Vojvoda Nemours) in g. Inemann (Coitier, kraljev zdravnik) sta nas popolnoma uverila, da so upravičene nade, ki jih je stavilo dramatično društvo vanja. Takoj na tem mestu pa si ne moremo kaj, da ne bi prav iz srca pohvalili vse tri omenjene predstavljalce na njih vrlem napredku v pravilni slovenščini, ki so ga mogli doseči v tako kratkem času le z največjo marljivostjo, zlasti se čudimo g. Inemannu, ki je, dasi rodom Čeh, skoro najboljše izmej vseh treh premagal govorilne težkoče. Sicer pa kake malenkosti v orto-epiki prav radi odpuščamo, ker smo si živo v svesti, da je tudi pri jako sorodnih jezikih prav težko popeti se v tako kratkem času do one brezhibne govorilnosti, ki jo zahteva gledališki oder. Prav zategadelj, ker so razlike mej slovanskimi narečji, zlasti slovenščino in hrvaščino, tako neznatne, da skoro nevidne, delajo v govoru več težave, nego bi človek mislil. Toda prepričani smo, da poleg nekoliko napora izginejo skoro zadnji sledovi ijekanja in drugih takih hib. Pri g. Aniću pa je morda razumljivost trpela nekoliko zategadelj, ker je v prevelikem dramatiškem ognju nekoliko prehiteval. Igralske in jezikovne uspehe vseh treh novih močij je občinstvo priznavalo hvaležno s tem, da je jednega kakor drugega po večkrat z burnim ploskanjem poklicalo na oder. — Pohvaliti pa moramo tudi svoje domače sile, ki so se s prejšnjimi združile v prav vrl ensemble. Gospica Irma Polakova je bila prav dražesten dauphin, gospoda Danila puščavnik je igral prav umerjeno in je bil svoje naloge vešč; in prav prijali sta nam tudi gospica Slavčeva (hči Comminesova) s simpatičnim igranjem in g. Gizela Nigrinova (Marta), ki je za svojo malo komično ulogo našla pravo mejo. Tudi ostalo osobje (gg. Šturm, Podgrajski, Orehek, Černiko, Lovšin, Štuler, Učak), je storilo svojo dolžnost. Osobito g. Verovšek ml. (minister) predstavil se nam je zopet vestno pripravljen za svojo nalogo, kakor je tudi gosp. Perdan kazal svojo staro živahnost kot francoski kmet, katere je bilo znabiti včeraj celo nekoliko preveč. Sploh smo opazili, da je francoski „narod“ dokazoval svojemu ljubljenemu kralju udanost in vzneseno radost pregoreče. Res je, da čuti dober dramatik in igralec z občinstvom vred potrebo, da semtertja privošči nekoliko počitka ali odmora razvnetim živcem s tem, da vplete mej strogo tragiške prikaze prav navadne ali celo komične. Saj vemo vsi, kako silno pri Šekspirju taki vmes nastopajoči šaljivci povzdigujejo prejšnji tragiški vtisek in kako izvrstno pokrepčajo in pripravijo gledalca za sledečo neizogibno katastrofo. Toda povsod so meje, „ne quid nimis“, ničesar preveč! Priprosta, prirodna šaljivost se ne sme nikoli preobraziti v pretirano burko. Splošen vtisek, ki ga je naredila včerajšnja premijêra na precej mnogobrojno občinstvo, je bil po naših mislih ta, da je bilo igranje nepričakovano zaokroženo in celotno. Vnanje uprizorjenje je bilo prav tako hvale vredno, v opravah elegantno, v vsem točno. Slovensko gledališče — to smemo sklepati že iz včerajšnje predstave — postavilo se je na zdrava, organična tla. Z uprizorjenjem težavne žaloigre je menda „dramatično društvo“ v zvezi z novo gledališko režijo hotelo pokazati, kaj premore za novo sezono. In danes lahko rečemo, da občinstvo sme zreti v bližnjo bodočnost slovenskega gledališča z najlepšimi nadejami!

— (Kropa v nevarnosti.) Iz Krope se nam piše 26. t. m.: Danes proti mraku pričelo je tu v Kropi in okolici zlasti po vrhovih Jelovice liti, da so bili v kratkem vsi potoki polni vode, katera je prinašala obilo proda. Nevarnost je bila velika, da ne bi voda pričela prodirati v bližnje hiše, ker je že mali leseni most zajezila. Le hitri pomoči gasilnega društva in drugim delavcem se je zahvaliti, da so razkopali prod in pesek in tako rešili in obvarovali Kropo večje nesreče.

— (Za hribolazce.) Koča na Golici se je dne 23. sept. zaprla za letos. Turisti, ki bi hoteli na Golico, dobé ključe h koči pri rudarskem uradniku gosp. Reklu pri Sv. Križu, kjer se oskrbe tudi lahko z živežem.

— (Kranjsko prebivalstvo po poklicu.) Na Kranjskem je 94 019 ljudij (69 271 moških in 24 748 ženskih) samostojnih; 6862 (6141 moških in 721 ženskih) po službah nastavljenih; 71.888 je delavcev, 117 255 delavk, 8169 dninarjev, 10.004 dninaric; 82 068 moških in 103.724 ženskih je brez pravega poklica in vzdržujejo jih drugi.

— (Bralno društvo v Spodnji Idriji) priredi v proslavo godu Nj. Veličanstva presvetlega cesarja Franc Josipa I. s sodelovanjem oddelka c. kr. idrijske rudniške godbe v nedeljo, dne 30. septembra 1894. leta v prostorih g. Leop. Žnidaršiča veselico z jako zanimivim vzporedom, na katerem je poleg več pevskih točk tudi prizor iz domačega življenja „Kateri bo“ in prosta zabava. Vstopnina za ude 10 kr., za neude 20 kr. Začetek ob 4. uri popoludne. Čisti dohodek veselice je namenjen družbi sv. Cirila in Metoda.

— (Uboj.) Dne 21. t. m. ponoči je obstrelil posestnik Jožef Novak v Cerjah v krškem okraju 20letnega hlapca Alojzija Bizjaka, ki mu je pretil s kolom. Puška je bila nabita z zrni, Bizjak je vsled ran umrl že drugi dan. Novak se je sam prijavil pri sodišči v Krškem.

— (Zdravstveno stanje.) Trahom ali bolezen na očeh je skoro popolnoma ponehala v Kranji. Bolnih je samo še 6 otrok, a tudi izmej teh bodejo 4 že v malo dneh popolnoma zdravi. Pred početkom šolskega leta je okrajni zdravnik gosp. dr. Šavnik preiskal vse gimnazijske in ljudskošolske učence in ni našel nobenega na očeh bolnega. — Griža je razširjena v nekaterih občinah krškega in litijskega okraja, kjer je okolu 70 bolnikov. V krškem okraju je umrlo 10 osob (6 odraščenih in 4 otroci), v litijskem okraji pa 5 osob (1 odraščen in 4 otroci). V Velikem Gabru se je začetek šole vsled tega odložil do 1. bod. meseca.

— (Podružnica sv. Cirila in Metoda v Trbovljah) priredi dne 30. septembra t. l. ob 3. uri popoludne v gostilni gosp. Antona Volavšeka zborovanje, pri katerem bo pelo Trboveljsko pevsko društvo.

— (Cvetoče vijolice.) gotovo redka prikazen v tem času, je našel nekdo pred nekaterimi dnevi pri Sv. Marjeti blizu Ptuja.

— (Požar.) V Ptuji je zgorela v tamošnjem ljudskem vrtu „švicarska hiša“, katero je društvo za olepšanje mesta dalo zgraditi pred kakimi dvemi leti. Hiša je veljala okolu 6000 gld. in je bila za blizu toliko zavarovana.

— (Samomorilka,) ki je nedavno skočila mej vožnjo s krova parobroda „Leme“ v morje, je bila, kakor se je zdaj dognalo, soproga v Trstu živečega upokojenega stotnika Jurija G. Bila je iz Gradca in še le dve leti omožena.

— (Razpisana služba.) Na strokovni šoli za lesno obrt v Ljubljani mesto učitelja za jezikovne in trgovinske predmete. Iste predmete je poučevati tudi na strokovni šoli za umetno vezenje. Letna plača 840 gld. Prošnje s posebnimi spričevali in priloženim „curriculum vitae“ do konca meseca oktobra ravnateljstvu strokovne šole za lesno obrt v Ljubljani.

Slovenci in Slovenke! ne zábite družbe sv. Cirila in Metoda!

Darila:

Uredništvu našega lista so poslali:

Za družbo sv. Cirila in Metoda: „Prostovoljec“ v Ljubljani 2 kroni (1 krono za prodane podobice, 1 krono nabiratelj). — G. Mat. Baudek na Dunaji 2 kroni. — Skupaj 4 krone. Živeli rodoljubni darovalci in njih nasledniki!

Za Preširnov spomenik v Ljubljani: G. Ferdo Müller, zdaj v Borovljah, 50 kron, katere so položili nekateri Celovški slovenski dijaki na narodni žrtvenik „kot majhen dokaz, da tudi tam na potujčeni zemlji bijejo slovenska, za vse dobro in slavno vneta dijaška srca.“ Poslani znesek izročimo pisateljskemu društvu. Živeli rodoljubni mladeniči in njih posnemovalci!

Razne vesti.

* (Lakota v Črnigori.) Ker je letina bila letos v Černigori prav slaba, se je bati, da nastane lakota. Gotovo bode v prvi vrsti zopet pomagala Rusija, ki ima bogate zaloge žita.

* (Vožna cesta na Veliki Zvonik.) Trasiranje vožne ceste od Heiligenbluta do koče na Velikem Zvoniku je dogotovljeno. Cesta bo dolga 11 kilometrov in bo veljala okolu 70.000 gld.

* (Posledica Goethejevega Wertherja.) Te dni se je ustrelil neki dijak imenom Roderico Andrea. Ostavil je listič, na katerem je bilo zapisano: „Ravnokar sem prečital do konca Goethejevo „Wertherjevo trpljenje“. Utisek je bil tako silen, da ne morem dalje živeti.“

* (Čudna železniška nesreča) se je pripetila dné 25. t. m. blizu Florence. Zunaj postaje je skočil brzovlak s tira in zavozil naravnost v neki reservoar za vodo, prebivši stene poslopja. Vlak je bil popolnoma pod vodo in se je moralo mnogo potovalcev rešiti s tem, da so poskakali skozi okna in odplavali.

* (Štiri ljudje od strele ubiti.) Blizu Milana je strela ubila posestnika Molghero in njegove tri sinove. Vsi štirji so pri nevihti bili v koči, v katero je treščilo.

* (Grozna dogodba) se je pripetila v Dykesvillu. Posestnik Claiton je zapazil, da mu ponoči nekdo krade najlepše dinje. Da bi se maščeval nad tatom, je zastrupil nekatere dinje s strihninom. Drugo jutro so našli tri osebe mrtve mej dinjami, namreč posestnikovega sina, necega moža in sina soseda Brigesa. Ves prestrašen je hotel Claiton pobegniti, a Briges mu je pognal kroglo v glavo, da je bil takoj mrtev. Tako so dinje prouzročile smrt štirih ljudij. Briges je pobegnil.

* (Strahovit ciklon) je opustošil okraja Okita in Swate na Japanskem. Nad 1500 hiš je popolnoma porušenih in je najmanj 300 ljudij bilo ubitih.

Brzojavke.

Dunaj 28. septembra. Suplent na gimnaziji v Gorici Albert Šubic in učitelj telovadbe na učiteljišči v Kopru Karol Cibova sta imenovana provizoričnima glavnima učiteljema na učiteljišči v Kopru.

Dunaj 28. septembra. Sinoči se je sešel kongres socijalnih politikov. Udeležba je velika. Mej udeležniki je tudi več državnih poslancev.

Dunaj 28. septembra. Vladni krogi zatrjujejo, da ni nič upanja, da se že letos sklene trgovinska pogodba s Turčijo, ker turška vlada od svojih pretiranih zahtev nikakor neče odnehati.

Budimpešta 28. septembra. Magnatske zbornice odsek za cerkvenopolitične predloge je odobril vse zakonske načrte, nanašajoče se na podržavljenje matic.

Beligrad 28. septembra. Na dan godu ruskega carja je grški konzul Zakagis v Nišu, kot zastopnik ruskega konzulata priredil banket, pri katerem je napil ruskemu carju in zajedno strastno napadal Avstro-Ogersko. Vsi navzočni konzuli so takoj zapustili dvorano, avstrijski konzul Hektor de Rosa pa je Zakagisa pozval na dvoboj, do katerega pa vsled intervencije srbskega divizijonarja v Nišu ni prišlo. Grška vlada je konzula takoj odstavila in ga odpustila iz državne službe.

Bukurešt 28. septembra. Mej redarji in visokošolci je bila včeraj velika rabuka. Dijaki so po boulevardih demonstrovali. Nekateri so hoteli govoriti, kar pa jim je redarstvo branilo ter hotelo nekatere, ki se niso udali, odgnati v zapor. S klicem „Sedmograjčane so zaprli“ je planila številna množica na redarje. Orožniki so prihiteli na pomoč. Nastal je srdit boj, pri katerem je bilo mnogo osob ranjenih. Policija je mnogo razgrajalcev zaprla.

Zahvala.

Odbor telovadnega društva „Sokol“ v Ljubljani izreka tem potem za prijazno sodelovanje pri akademiji dné 22. t. m. na korist „Narodnemu domu“ vsem p. n. častitim sodelujočim svojo najtoplejšo zahvalo, posebno pa častitima gospema Jelki Aničevi in Lidunki Inemannovi, slavnemu ženskemu tamburaškemu zboru Ljubljanske čitalnice in njega vodji g. dr. Ant. Schwabu, g. Karolu Hoffmeistru, slavnemu moškemu zboru „Glasbene Matice“ in njega vodji g. prof. M. Hubadu, g. Rud. Inemannu za njihov trud in njihovo požrtvovalnost, slavnemu občinstvu za povoljni obisk in gmotno podporo, s katerim se je dosegel namen prirejene akademije in se je omogočilo društvu prispevati z izdatnim zneskom k gradnji našega „Narodnega Doma“.

V Ljubljani, dné 26. septembra 1894.

Telovadno društvo „Sokol“.

Umrli so v Ljubljani:

26. septemcra: Marija Rakar, črevljarjeva hči, 2½ leta, Tržaška cesta št 37.

V deželni bolnici:

24. septembra: Franc Sterban, posestnik, 54 let.
25. septembra: Andrej Jeras, gostač, 71 let.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm.
27. sept.	7. zjutraj	736·4 mm.	12·0° C	sl. szh.	obl.	3·00 mm. dežja.
	2. popol.	735·3 mm.	18·2° C	sl. szh.	obl.	
	9. zvečer	735·9 mm.	12·4° C	sl. szh.	d. jas.	

Srednja temperatura 14·2°, za 0·3° nad normalom.

Dunajska borza

dné 28 septembra t. l.

Skupni državni dolg v notah	98	gld. 85	kr.
Skupni državni dolg v srebru	98	„ 75	„
Avstrijska zlata renta	124	„ 20	„
Avstrijska kronska renta 4%	97	„ 80	„
Ogerska zlata renta 4%	122	„ 20	„
Ogerska kronska renta 4%	96	„ 80	„
Avstro-ogerske bančne delnice	1038	„ —	„
Kreditne delnice	370	„ 60	„
London vista	124	„ 05	„
Nemški drž. bankovci za 100 mark	60	„ 95	„
20 mark	12	„ 18	„
20 frankov	9	„ 88	„
Italijanski bankovci	45	„ 15	„
C. kr. cekini	5	„ 89	„

Dné 27. septembra t. l.

4% državne srečke iz l. 1854 po 250 gld.	148	gld. 75	kr
Državne srečke iz l. 1864 po 100 gld.	196	„ 50	„
Dunava reg. srečke 5% po 100 gld.	127	„ 75	„
Zemlj. obč. avstr. 4½% zlati zast. listi	123	„ 25	„
Kreditne srečke po 100 gld.	196	„ 50	„
Ljubljanske srečke	25	„ —	„
Rudolfove srečke po 10 gld.	24	„ —	„
Akcije anglo-avstr. banke po 200 gld.	169	„ 25	„
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	320	„ —	„
Papirnati rubelj	1	„ 33½	„

Izvrstni, tirolski, sladki

vinski mošt

liter po 36 kr. (1089—1)

v Paulin-ovi vinarni v Ljubljani

v Slonovih ulicah št. 52.

Prijazna

meblovana soba

se daje takoj v najem v Študentovskih ulicah štev. 2, II. nadstropje. — Več izvé se istotam ali pa v upravništvu „Slovenskega Naroda“. (1059—3)

Kdor želi

letošnjega „Zvona“ I. zvezek

oglasi naj se ustno ali z dopisnico pri upravništvu „Narodne Tiskarne“, da priredi, če se ih dovolj oglasi, II. natis. Zvezek bode veljal **40 kr.**

Namizni raki.

Najizbornejše oplemenjene vrste, lovijo se vsak dan, da so vedno sveži, razpošilja pod jamstvom, **da dospé še živi**, v poštnih košaricah poštnine in colnine prosto po poštnem povzetju: 110 kom. rakov za jubo gld. 2·50, 80 kom. srednje namiznih rakov gld. 3·—, 60 kom. velikanov z debelimi škarjami gld. 3·50, 40 kom. solo-velikanov gld. 4·50 in 32 kom. solo-velikanov, jako finih, čudovite živali, gld. 5·25. (854—21)

F. Schapira, Stanislav št. 274, Galicija.

Posredovalnica služb

G. FLUX

v Ljubljani, na Bregu štev. 6

ima

veliko izbéro služb

za pristojne posle vsake kategorije (možke in ženske), zlasti za **kuharice** (tudi k jedni ali dvema osebama), **hišine, pestunje** in **dekleta za vsako delo** itd. itd. (983—18)

Štajerska deželna

Rogaška slatina.

Tempeljski- in Styria-vrelec.

(526-7)

Sveža polnitev iz **novozgrajenega rova** z **direktnim** dotokom vrelca.

Ta kiselica, od nekdaj **velike koristi** zlasti proti boleznim **prebavnih organov**, tudi **najprijetnejša osvežujoča pijača,**

se ne sme zamenjavati

z raznimi drugimi kiselicami, ki se pod imenom „Rogaška kiselica“ (Rohitscher) spravljajo v trgovino.

Dobiva se pri oskrbništvu vrelca v Rogatec Slatini; **v Ljubljani** se dobiva **jedino v glavni zalogi za Kranjsko** pri **Iv. Lininger-ju.**

C. kr. glavno ravnateljstvo avstr. drž. železnic.

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. junija 1894.

Nastopno omenjeni prihajalni in odhajalni časi označeni so v *srednjeevropskem času*. Srednjeevropski čas je krajnemu času v Ljubljani za 2 minuti naprej.

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.).

Ob 12. uri 5 min. po noči osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, čez Selzthal v Aussee, Ischl, Gmunden, Solnograd, Lend-Gasteiu, Zell na jezeru, Inomost, Bregenz, Curih, Geneva, Pariz, Steyr, Linc, Budejevice, Plzenj, Marijine vare, Eger, Karlove vare, Francove vare, Prago, Lipsijo, Dunaj via Amstetten.
Ob 6. uri 7 min. zjutraj mešani vlak v Novo mesto, Kočevje.
Ob 7. uri 10 min. zjutraj osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, čez Selzthal v Aussee, Ischl, Gmunden, Solnograd, Lend Gastein, Dunaj via Amstetten.
Ob 11. uri 41 min. dopoludne mešani vlak v Novo mesto, Kočevje.
Ob 11. uri 50 min. dopoludne osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Selzthal, Dunaj.
Ob 4. uri 14 min. popoludne osebni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, čez Selzthal v Solnograd, Lend-Gastein, Zell na jezeru, Inomost, Bregnic, Curih, Genevo, Pariz, Steyr, Linc, Gmunden, Ischl, Budejevice, Plzenj, Marijine vare, Eger, Francove vare, Karlove vare, Prago, Lipsko, Dunaj via Amstetten.
Ob 6. uri 30 min. zvečer mešani vlak v Novo mesto, Kočevje.

Prihod v Ljubljano (juž. kol.).

Ob 8. uri 53 min. zjutraj osebni vlak z Dunaja via Amstetten, Lipsije, Prage, Francovih varov, Karlovih varov, Egra, Marijinih varov, Plznja, Budejevic, Solnograda, Linca, Steyra, Gmundena, Ischla, Aussees, Pariza, Geneve, Curiha, Bregenza, Inomosta, Zella na jezeru, Lend-Gasteina, Ljubnega, Celovca, Beljaka, Franzensfeste, Trbiža.
Ob 8. uri 6 min. zjutraj mešani vlak iz Novega mesta, Kočevja.
Ob 11. uri 27 min. dopoludne osebni vlak z Dunaja via Amstetten, Lipsije, Prage, Francovih varov, Karlovih varov, Egra, Marijinih varov, Plznja, Budejevic, Solnograda, Linca, Steyra, Pariza, Geneve, Curiha, Bregnice, Inomosta, Zella na jezeru, Lend-Gasteina, Ljubnega, Celovca, Lienza, Pontabla, Trbiža.
Ob 12. uri 46 min. popoludne mešani vlak iz Novega mesta, Kočevja.
Ob 4. uri 48 min. popoludne osebni vlak z Dunaja, Ljubnega, Selzthala, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Pontabla, Trbiža.
Ob 8. uri 34 min. zvečer mešani vlak iz Novega Mesta, Kočevja.
Ob 9. uri 21 min. zvečer osebni vlak z Dunaja preko Amstettena in Ljubnega, Beljaka, Celovca, Pontabla, Trbiža.

Odhod iz Ljubljane (drž. kol.).

Ob	7. uri	23 min.	zjutraj	v Kamnik.	
„	9. „	05 „	popoludne	„ „	
„	6. „	50 „	zvečer	„ „	
„	10. „	10 „	zvečer	„ „	(slednji vlak le ob nedeljah in prasnikih.)

Prihod v Ljubljano (drž. kol.).

Ob	6. uri	56 min.	zjutraj	iz Kamnika.	
„	11. „	15 „	dopoludne	„ „	
„	6. „	20 „	zvečer	„ „	
„	9. „	55 „	zvečer	„ „	(slednji vlak le ob nedeljah in prasnikih.)

(4—219)

ANA BOLD

državno izprašana

učiteljica francoskega jezika

poučuje na domu in zunaj doma.

Št. Peterska cesta št. 27. (1066—3)

V najem se dá za dobo več let

posestvo

v **Novski** v **Slavoniji**, železniški postaji na progi Brod-Sisek. V tem mestu se nahaja okrajno sodišče, okrajna oblast in občinski urad. Vsak ponedeljek je tu semenj za živino in živež. Posestvo obstoji iz solidno zgrajene jednonadstropne hiše, z 10 sobami, kuhinjo, kletjo, stajo, skednjem, in shrambami v velikem dvorišči, in je od nekdaj bila v hiši gostilna, ter se v njej še sedaj nahaja gostilna in mesnica; dalje pripada k posestvu 18 oral zemlje in sicer travnikov, njiv in vrtov. — Naslov pové iz prijaznosti upravništvo „Slov. Naroda“. (1066—3)

Člani kranjskega društva v varstvo lova

ki hočejo za prihodnjo spomlad (1084)

jarebice

za zaploditev naročiti, naj to **do 15. oktobra t. l.** društvenemu vodstvu naznanijo.

Kranjsko društvo v varstvo lova.

VIZITNICE

priporoča po nizki ceni

„Národna Tiskarna“ v Ljubljani.

Le še malo predstav!

CIRKUS HENRY

najbolj sloveča družba umeteljnih jezdecev

v Ljubljani, v Lattermannovem drevoredu.

Danes v petek dné 28. septembra 1894

poslednji High-Life-večer

v slavnostno okrašenem cirkusu.

Umetniki in umetnice v prazničnih kostumih.

Nastop vseh umetnikov in umetnic.

Drugikrat: Slovanska kmetska svatba. Drugikrat:

Velika ensemble-predstava, zajeta iz življenja in za cirkusovo pantomimo priredil ravnatelj **Henry.** Pantomimo predstavlja v štirih prizorih vse osebje in 20 konj.

Pol ure pred začetkom predstave **koncert,** ki ga izvršuje domači orkester.

Jutri v soboto popoludne ob 4. uri

predstava za dijake in otroke.

Zvečer ob 8. uri predstava. (1087)

Št. 21037. (1088)

Razglas.

Od občinskega svéta deželnega stolnega mesta Ljubljane ustanovljeni **štipendij letnih 250 gld. za obiskovanje obrtne šole v Gradcu** razpisuje se v podeljenje za dôbo dveh let, počenši od tekočega šolskega leta.

Do tega štipendija imajo pravico učenci, ki so dovršili z dobrim uspehom obrtno nadaljevalno šolo v Ljubljani, tudi če so zmožni samo slovenskega jezika. Prednost pa imajo oni učenci, ki vživajo v Ljubljani domovinsko pravico.

Prošnje, opremljene s kratnim listom, z domovnico ter s šolskimi spričevali, vložiti je pri vodstvu tukajšnje obrtno nadaljevalne šole do **5. oktobra letos.**

Mestni magistrat Ljubljanski

dné 25. septembra 1894.

Št. 9679 (1086—1)

Razpis.

Za Kranjsko se razpišejo sledeče

službe okrožnih zdravnikov

in sicer:

a) **z letno plačo 800 gld.:**

1) *v Bohinjski Bistrici;* 2) *v Kočevski Reki;* 3.) *v Senožečah;*

b) **z letno plačo 600 gld.:**

4) *na Brdu;* 5.) *v Logatci.*

Prosilci za jedno teh mest vložé naj svoje prošnje pri deželnem odboru kranjskem v Ljubljani

do 20. oktobra 1894. l.

ter v njih dokažejo svojo starost, upravičenje do izvrševanja zdravniške prakse, avstrijsko državljanstvo, fizično sposobnost, neomadeževano življenje, dosedanje službovanje ter znanje slovenskega in nemškega jezika.

Gledé onih služb, katere se sedaj ne bi oddale, ostane predstoječi razpis še nadalje v veljavi.

Od deželnega odbora kranjskega

v Ljubljani, dné 27. septembra 1894. l.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Josip Nolli.

Lastnina in tisk „Národne Tiskarne“.